

vises, at Loven af 1874 og navnlig heller ikke dens Bestemmelser om en offentlig Prostitution har gjort nogen Nytte i sanitær Henseende. Det synes saa meget bejlynderligere, at der ikke ved Loven af 1874 er tilvejebragt en Forbedring af Sundhedsstanden, som flere Bestemmelser i den, især dens §§ 1 og 2, utvivlsomt ere vel egnede til at modarbejde Sygdommenes Udbredelse og ikke kunne andet end have øvet gavnlig Virkning i saa Henseende. Men dette leder naturligere Tanken hen paa, om ikke Grunden til, at det tilsigtede Maal ikke er naaet, netop er at søge deri, at Loven har medtaget en offentlig Prostitution blandt sine Foranstaltninger.

Sundhedskollegiet udtaler ogsaa selv, at „den offentlige Prostitution virker befordrende paa Usædeligheden“, og ligeledes „paa Udbredelse af veneriske Sygdomme“, og vel tilføjer Kollegiet, at det er umuligt at danne sig en begrundet Forestilling om Udstrækningen af denne Skade, men da det dog ubestridelig ellers er en anerkendt Sætning, at man ikke ved at nedbryde Moralen kan fremme et godt Formaal, ligger det ikke fjernt at antage, at Staden er langt større, end Kollegiet er tilbøjeligt til at mene.

Flertallet (Bertelsen [Bejle N. 5. B.], Højmark, Olsen, N. Sørensen og Tang) foreslaar Lovforslaget væsentlig indskrænket til en enkelt Paragraf, der ophæver alle Bestemmelser i Loven af 10de April 1874, der gaar ud paa Indretning af en offentlig Prostitution, tilligemed de Bestemmelser i de to Politilove af 11te Februar 1863 og 4de Februar 1871, der omhandle Udsærdigelsen af Regulativer og Vedtægter for Tilsynet med den offentlige Prostitution eller, som det hedder, for Tilsynet med løssagtige Fruentimmer. Selvfølgelig maa samtidig dermed de alt udstedte Regulativer eller Vedtægter bortfalde.

De Bestemmelser i Loven af 1874, som herefter ville bortfalde, ere:

§ 3: Forudsætningerne om, at der kan

gives løssagtige Fruentimmer, som ifølge Regulativ eller Vedtægt ere Politiets Tilsyn undergivne, d. v. s. Ordene fra „Naar et Fruentimmer“ i første Linie til „paadrager sig bestemt Mistanke“ falde bort.

Af § 6 bortfalde 2det og 3dje Punktum.

§ 7 bortfalder.

Af § 8 bortfalder den i første Punktum indstuede Mellemsetning „for saa vidt o. s. v.“, saa at Punktummet kommer til at lyde saaledes: Det i § 5 ommeldte Tilsyn oplyser i ethvert Fald efter Forløbet af 6 Maanedere.

Af § 12 bortfalder i andet Stykke Ordene efter „For Overtrædelser af saadant Forbud“ og indtil „er Politimesteren berettiget.“

Fremdeles foreslaas Straffelovens § 182 ændret derhen, at Ordene: „imod Politiets Forbud“ udgaa. Heraf bliver Følgen, at den, som vidende om, at et Fruentimmer er nær er sig ved Løssagtighed alligevel tager hende til Huse — hvorunder ogsaa maa forståas: lejer hende Bopæl — bliver at straffe, uden at Politiet først skal nedlægge Forbud mod, at han giver bemeldte Fruentimmer Husly. Ved dette Ændringsforslag tilsigtes selvfølgelig yderligere at forhindre, at nogen opretter større eller mindre private Bordeller (Skøgehuse).

Naar Lovens Strafftræden er fastsat til en af de almindelige Flyttedage, er det af Hensyn til at give de nuværende Horeværter Tid til at opstige deres Lejemaal og ordne deres Forhold i Overensstemmelse med den forandrede Lovgivning.

At Lovforslagets Titel maa ændres, er en Selvfølge.

Et Mindretal (Falkenstjerne og Hening Jensen) er vel enigt med Flertallet i, at den nuværende Lovgivnings Bestemmelser om Prostitutionens Ordning, saa vel fra et moralsk som et sanitært Synspunkt, ere uholdbare, og dette Mindretal er ligesom Flertallet overbevist om Nødvendigheden af at komme fuldstændig bort fra den nuvæ-